

Cloenda de la Cinquena Setmana de la Família

▶ Entre els dies 1 i 9 de març diferents parròquies i entitats eclesials han organitzat actes dintre de la *Cinquena Setmana de la Família*, duta a terme als bisbats amb seu a Catalunya amb el lema «La família, esperança del món». A la nostra diòcesi de Terrassa Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe diocesà, presidirà la cloenda de la Setmana aquest diumenge dia 9 de març. A les 6 de la tarda, presidirà la Taula rodona: «Què oferim al Centre d'Orientació Familiar?», a la sala capítular de la Catedral. A les 8 del vespre presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Catedral.

GLOSSA

És hora de buscar escola

Un grup de matrimonis amb fills petits que han d'iniciar l'escolarització abordaven el tema de l'elecció d'escola. Les perspectives eren molt diverses i les posicions inicials ben diferenciades. Alguns tenien l'opció quasi definida; d'altres, estaven immersos en un procés de discerniment. No hi ha dubte que aquesta és una decisió molt rellevant en la vida dels infants i d'una gran responsabilitat per als pares. A l'escola, els infants hi passaran quinze anys. Uns anys decisius per créixer i fer-se grans i per formar-se com a persones, per adquirir coneixements essencials, per construir la seva personalitat i per començar a trobar el sentit que volen donar a la seva vida.

En un marc de llibertat d'elecció, els pares han de filar prim, ja que les escoles, siguin de titularitat pública o privada, ofereixen accents diversos i diferenciadors. Cal ponderar, a més dels valors generals que afecten totes les escoles, aquells que són propis del centre concret i que configuren el projecte educatiu, sense negligir les propostes actualitzadores (noves tecnologies, multilingüisme...) en el seu servei educatiu i en els altres serveis i activitats complementàries. Cal constatar-ne, també, la intenció de servei al creixement humà de les persones, el nivell de personalització,

l'adaptació a cada alumne i a la millora de la societat. Una altra de les perspectives fonamentals des de la qual cal considerar l'elecció d'escola són les persones, l'entorn humà —la direcció, el professorat i el personal d'administració i serveis—, el seu nivell de compromís amb la missió, la visió i els valors de l'escola, la seva preparació i el seu programa formatiu d'actualització i perfeccionament constant.

Els pares cristians també han de ponderar la dimensió religiosa en la formació dels fills. Si l'opció és una escola pública o una concertada no religiosa, inscrivint-los a la classe de religió, complementada per la formació en la catequesi parroquial; si l'opció és una escola cristiana, aquesta els oferirà una proposta educativa fonamentada en l'Evangeli que acompanya el creixement humà i cristià. En ambdues possibilitats, els pares han de tenir cura i vetllar per la vivència i celebració de la fe en l'àmbit familiar i comunitari. «Eduqueu-los i instruiu-los tal com ho faria el Senyor» (Ef 6,4). L'elecció d'escola no és l'elecció d'un servei més... Trieu-ne una que us faci sentir a gust, aquella en què família i escola aneu a l'una, en què sigueu còmplices i participants de l'educació dels vostres fills, per a qui voleu el millor.

Enric Puig Jofra, SJ

Pelegrinatge diocesà de joves a Santiago, presidida pel Sr. Bisbe

Entre els dies 28 de juliol i 4 d'agost el Sr. Bisbe presidirà el pelegrinatge a Santiago amb joves, organitzat per la Delegació Episcopal de Joventut. Poden participar-hi els joves a partir de 4t d'ESO. Es farà a peu el camí de Lugo a Santiago. Inscripcions (fins al dia 11 d'abril): www.delegaciodejoventut@bisbatdeterrassa.org

REMEU MAR ENDINS

El Projecte Raquel a Terrassa

A vui vull parlar-vos del Projecte Raquel. Aquest projecte va sorgir als Estats Units fa més de vint anys i actualment està implantat a la majoria de diòcesis americanes, i també a d'altres països dels cinc continents. A Espanya es troba a més de vint ciutats. Es tracta d'un projecte d'acompanyament a les persones que han avortat. Per a tenir-ne més informació, n'hi ha prou amb entrar a www.proyecto-raquel.com.

Aquest projecte també s'ha iniciat recentment a la nostra diòcesi de Terrassa. La proposta fou acollida de seguida com la primera iniciativa pública del Centre d'Orientació Familiar (COF) de Terrassa que estava naixent en aquells moments. El gener de l'any passat es va fer la xerrada informativa i hi acudiren unes vint persones. La varen donar la Sra. María José Mansilla i el Pare Jesús Cavaría, membres del COF de Valladolid, promotors del Projecte Raquel a Espanya. Ambdós foren una sorpresa per a tothom per la seva autenticitat, el seu entusiasme, la seva passió per la veritat. El projecte inclou un curs de deu hores amb les persones interessades. Quan es va fer el primer ja eren trenta persones.

En el curs no es donava per suposada la fe, sinó que s'anava al fons d'allò que significa la gràcia, el perdó, la misericòrdia; en definitiva —tal com vol el papa Francesc— es tractava d'explicar què és l'Església i qui és Jesús, el qui ens salva bo i abraçant-nos d'un en un.

Els 120.000 avortaments que es realitzen a Espanya cada any són 120.000 drames amagats i censurats per una certa «cultura de la mort» dominant. El papa Francesc, en el seu discurs als representants del Cos Diplomàtic acreditat davant la Santa Seu als quals va rebre el proppassat dilluns 13 de gener, parlant del que ell anomena «la cultura del rebuig» va dir el que segueix: «Per desgràcia, són objecte de rebuig no sols els aliments o els béns superflus, sinó sovint els mateixos éssers humans que es veuen «rebutjats» com si fossin «coses no necessàries». Per exemple, causa horror el sol fet de pensar en els infants que no podran veure mai la llum, víctimes de l'avortament.»

Com actua el Projecte Raquel? Diria que és una teràpia cristiana per a aquells que tenen en la seva consciència el pes d'haver practicat un avortament voluntari. Combina una pedagogia profundament humana amb la proposta d'una obertura al perdó i a la gràcia de Déu que és l'únic capaç de sanar-nos de les nostres faltes i de les nostres ferides espirituals.

He tingut ocasió d'assistir a la inauguració d'aquest projecte i m'he sentit molt agraït a totes les persones que aporten la seva col·laboració, moltes d'elles com a voluntaris. I ja hi ha també un telèfon atès per voluntaris, és el 647 883 997.

«En els cursos cada vegada hi ha més homes —ha declarat la presidenta del Projecte Raquel—. Amb ells seguim un procés semblant al de les dones, però adaptat a la seva psicologia, perquè ells també se senten culpables». Aquesta iniciativa ajuda dones i homes afectats pel síndrome postavortament, perquè assumeixin el que ha passat i puguin perdonar-se tant ells mateixos com els qui hi varen participar, perquè passin el dol per l'infant que van perdre i tornin a trobar la pau interior.

La meva sincera gratitud i la meua paraula d'ànim a totes les persones que donen vida al Projecte Raquel de la nostra diòcesi.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

PERE MONTAGUT

Pere Tena, un pastor i teòleg estimat

Mn. Pere Montagut va descobrir el bisbe Pere Tena com a seminarista —al Convictori— i després com a alumne seu de litúrgia a la Facultat de Teologia. Finalment, com a vicari de la Parròquia del Remei de les Corts de Barcelona —actualment n'és el rector—, on van viure plegats fins a la jubilació del seu germà, Mn. Francesc.

Què destacaria d'una personalitat humana tan rica?
Em va captivar, sobretot, el seu tarannà casolà, familiar i senzill. En les seves responsabilitats eclesials podia posar-se a l'altura del que se li demanava, i això li feia expandir una qualitat humana que no sovinteja. No era propens a jutjar ningú ni era amant de cabòries ideològiques. Estimava personalment.

I com a pastor i teòleg?
S'ha acreditat com un incansable catequeta. Fruïa ensenyant la fe de l'Església. Era un convençut propagador dels ensenyaments conciliars. Els darrers mesos, ja debilitat per la malaltia, encara ens donava una nova lliçó sobre la *Sacrosanctum Concilium*. Escoltar-lo predicar era un exercici de solidesa; celebrava la litúrgia amb unció, molts vàrem acudir al seu agut discerniment i quedàvem meravellats de la seva devoció a la Paraula de Déu.

Ha marcat una època eclesial?
Penso que sí. Ho ha fet a Barcelona i per tota l'Església. Era una autoritat reconeguda, especialment en el camp litúrgic. Es troba entre els qui acolliren fidelment el Vaticà II per ser més sacerdots de Crist i més servidors de l'Església santa. Molts hem fet aquests dies un exercici de memòria i li estem agraïts. Ell volia fer de bisbe sense deixar d'escriure, de pensar, de fer vida de barri, sense oblidar el do de l'amistat.

Òscar Bardají i Martín

HISTORIA DE LA CARIDAD

Los sacerdotes obreros

En 1943 Henri Godin e Yvan Daniel escribieron el libro *Francia, país de misión*, una cruda descripción de la descristianización de Francia y una apelación apasionada a la reevangelización del país. Más tarde, esta constatación se ha reproducido en otros países europeos tradicionalmente cristianos.

También en 1943, el cardenal Suhard, arzobispo de París, creó la Misión de París, un intento generoso de anunciar a Cristo en la nueva situación. No pocos sacerdotes querían estar presentes entre los que sufrían y vivir en comunión con los pobres, poniendo en práctica las palabras de Jesús: «Los pobres son evangelizados», en la línea de Charles de Foucauld.

Además de la Misión de París y la Misión de Francia, nacieron los Sacerdotes del Pradío, el Voluntariado para los Derechos del Hombre más Pobre, el Movimiento Cuarto Mundo... Gilbert Cesbron describió sugerentemente esta espiritualidad y este impulso generoso en su novela *Los santos van al infierno* (1952). Roma prohibió la experiencia en medio de una gran polémica.

El cardenal Liénart, obispo de Lille, consiguió que la Misión de Francia se mantuviera bajo la forma de una prelatura *nullius*, con una organización más centralizada. Con perplejidades y altibajos, aquella fue una página evangélica de la Iglesia contemporánea. Una página que ha dejado una herencia de pastoral misionera.

Juan María Laboa
(Por sus frutos los conoceréis.
Historia de la caridad en la Iglesia,
Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

Necesidad de ternura

Es un texto medieval de Salzburgo. Mn. Jordi Sans Vila, operario diocesano formador nuestro en el Seminario de Barcelona, lo vio escrito en la pared de un monasterio:

- «Un sacerdote debe ser muy grande y a la vez muy pequeño;
- de espíritu noble como si llevara sangre real y sencillo como un labriego;
- héroe, por haber triunfado de sí mismo, y hombre que sabe sufrir;
- fuente inagotable de santidad y pecador a quien Dios perdonó;
- señor de sus propios deseos y servidor de los débiles y vacilantes;
- uno que jamás se doblegó ante los poderosos y se inclina, no obstante, ante los más pequeños;
- dócil discípulo de Jesús y siempre dispuesto a servir;
- pordiosero de manos suplicantes para los pobres y mensajero que distribuye los dones más grandes a manos llenas;
- siempre animoso, luchador en el campo de batalla, madre tierna a la cabecera del enfermo o de quien sufre y llora;
- anciano por la prudencia de sus consejos y niño por su confianza;
- amante de lo más humilde y aspirante a lo más sublime;
- el sacerdote debe ser hecho para la alegría; ajeno a la envidia y transparente en sus pensamientos;
- sincero en sus palabras; amigo de la paz y enemigo de discordias.
- Seguro de sí mismo y que con su vida nos muestre a Jesucristo.»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La Quaresma: camí cap a la Pasqua

La Pasqua és la festa litúrgica més important i antiga que se celebra el diumenge que segueix a la lluna plena de primavera. Ja sant Pau afirma «que si Crist no ha ressuscitat vana és la nostra fe» (1Co 15,14). Per això, el papa Francesc la situa en el nucli fonamental de la fe que és «la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist mort i ressuscitat» (*La joia de l'Evangelí*, n. 36). A partir del segle IV es qualificà el camí cap a la Pasqua com la Quaresma o *quaresma*, tot anticipant al dimecres anterior el dejuni que no es practicava en diumenge, i per això el dimecres de cendra esdevingué l'obertura de la Quaresma.

Els diumenges previs al de Rams orienten vers la Pasqua. Enguany, en el cicle A, la primera lectura toca la creació i el pecat (1a setmana), Abraham (2a), Moisès (3a), el Poble de Déu (4a) i els profetes (5a); la segona lectura variable, fa de mediació vers l'Evangelí, i aquest presenta: les temptacions (1a), la transfiguració (2a), els evangelis majors de la catequesi: la Samaritana (3a), el cec de naixement (4a) i la resurrecció de Llätzer (5a). És així, doncs, com la litúrgia quaresmal ens prepara per celebrar «el Crist, la nostra Pasqua» (1Co 5,7).

Dr. Salvador Pié

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 10. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.
- 11. ■ Dimarts** [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.
- 12. ■ Dimecres** [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.
- 13. ■ Dijous** [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.
- 14. ■ Divendres** [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica.
- 15. ■ Dissabte** [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Santa Madrona (s. II), vg. i mr. de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paülles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.
- 16. ■ † Diumenge vinent**, II de Quaresma (lit. hores 2a. setm.) [Gn 12,1-4a / Sl 32 / 2Tm 1,8b-10 / Mt 17,1-9]. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salaria; sant Abraham (s. IV), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

DIUMENGE I DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 2,7-9; 3,1-7)

El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat. Llavors el Senyor-Déu plantà un jardí a Edèn, a la regió d'orient, i va posar-hi l'home que havia modelat. El Senyor-Déu va fer néixer de la terra fèrtil totes les varietats d'arbres que fan goig de veure i donen fruits gustosos. Al mig del jardí hi havia l'arbre de la vida i l'arbre del coneixement del bé i del mal.

La serp era el més astut de tots els animals que el Senyor-Déu havia fet. Digué, doncs, a la dona: «¿Així Déu us ha dit que no mengueu dels fruits de cap arbre del jardí?». La dona li respongué: «Podem menjar dels fruits de tots els arbres del jardí, però dels fruits de l'arbre que hi ha al mig, Déu ha dit que no en mengem ni els toquem, perquè moriríem». La serp digué a la dona: «No moriríeu pas! Déu sap que, si un dia en menjàveu, se us obririen els ulls i seríeu iguals que els àngels: coneixeríeu el bé i el mal». La dona, veient que el fruit de l'arbre era bo per a menjar, que donava gust de veure i que era temptador això d'adquirir coneixement, en collí i en menjà; en donà també al seu marit, que en menjà com ella, i se'ls obriren a tots dos els ulls. Llavors s'adonaren que anaven nus i cosiren fulles de figuera per fer-se'n faldars.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Compadriu-vos de nosaltres, Senyor, perquè hem pecat.*

Compadriu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Ara reconec les meves faltes, / tinc sempre present el meu pecat. / Contra vós, contra vós sol he pecat, / i he fet el que és dolent als vostres ulls. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llanceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Obriu-me els llavis, Senyor, / i proclamaré la vostra lloança. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-19)

Germans, per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar.

Així, doncs, si per haver fallat aquell tot sol va imperar la mort per culpa d'ell, amb molt més motiu els qui reben aquesta sobreabundància de gràcia i el do generós que els fa justos viuran i regnaran gràcies a un de sol, que és Jesucrist. Per tant, així com per haver fallat un sol home es va estendre a tots la condemna, també per haver estat just un de sol tots els homes són absolts i obtenen la vida; així com, per haver desobeït aquell home sol, els altres van esdevenir pecadors, també per haver obeït un de sol, esdevindran justos els altres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,1-11)

En aquell temps, l'Esperit conduí Jesús al desert perquè el diable el temptés. Feia quaranta dies i quaranta nits que dejunava, i quedà extenuat de fam. El temptador se li acostà i li digué: «Si ets Fill de Déu, digues que aquestes pedres es tornin pans». Jesús li respongué: «Diu l'Esclusura: "L'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu".»

Llavors el diable se l'enduu a la ciutat santa, el deixa dalt la cornisa del temple i li diu: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix; l'Esclusura diu: "Ha donat ordre als seus àngels que et duguin a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li contestà: «També diu l'Esclusura: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Després el diable se l'enduu dalt una muntanya altíssima, li fa veure tots els reialmes del món i la seva glòria i li diu: «Tot això t'ho donaré si et prosternes i m'adores». Llavors li diu Jesús: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! L'Esclusura diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Llavors el diable el deixà estar, i vingueren uns àngels per proveir-lo.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 2,7-9; 3,1-7)

El Señor Dios modeló al hombre de arcilla del suelo, sopló en su nariz un aliento de vida, y el hombre se convirtió en ser vivo. El Señor Dios plantó un jardín en Edén, hacia oriente, y colocó en él al hombre que había modelado. El Señor Dios hizo brotar del suelo toda clase de árboles hermosos de ver y buenos de comer; además, el árbol de la vida, en mitad del jardín, y el árbol del conocimiento del bien y el mal.

La serpiente era el más astuto de los animales del campo que el Señor Dios había hecho. Y dijo a la mujer: «¿Cómo es que os ha dicho Dios que no comáis de ningún árbol del jardín?» La mujer respondió a la serpiente: «Podemos comer los frutos de los árboles del jardín; solamente del fruto del árbol que está en mitad del jardín nos ha dicho Dios: "No comáis de él ni lo toquéis, bajo pena de muerte".» La serpiente replicó a la mujer: «No moriréis. Bien sabe Dios que cuando comáis de él se os abrirán los ojos y seréis como Dios en el conocimiento del bien y del mal.» La mujer vio que el árbol era apetitoso, atrayente y deseable, porque daba inteligencia; tomó el fruto, comió y ofreció a su marido, el cual comió. Entonces se les abrieron los ojos a los dos y se dieron cuenta de que estaban desnudos; entrelazaron hojas de higuera y se las ciñeron.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Misericordia, Señor: hemos pecado.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa, / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Pues yo reconozco mi culpa, / tengo siempre presente mi pecado: / contra ti, contra ti sólo pequé, / cometí la maldad que aborreces. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme; / no me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Devuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Señor, me abrirás los labios, / y mi boca proclamará tu alabanza. R.

Crist és temptat pel diable al desert. Frontal brodat, Museu de la Catedral (Barcelona)

🔊 Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Romanos (Rm 5,12-19)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, así la muerte pasó a todos los hombres, porque todos pecaron. Por el delito de un solo hombre comenzó el reinado de la muerte, por culpa de uno solo. Cuanto más ahora, por un solo hombre, Jesucristo, vivirán y reinarán todos los que han recibido un derroche de gracia y el don de la justificación. En resumen: si el delito de uno trajo la condena a todos, también la justicia de uno traerá la justificación y la vida. Si por la desobediencia de uno todos se convirtieron en pecadores, así por la obediencia de uno todos se convertirán en justos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 4,1-11)

En aquel tiempo, Jesús fue llevado al desierto por el Espíritu para ser tentado por el diablo. Y después de ayunar cuarenta días con sus cuarenta noches, al fin sintió hambre. El tentador se le acercó y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di que estas piedras se conviertan en panes.» Pero él le contestó, diciendo: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre, sino de toda palabra que sale de la boca de Dios".»

Entonces el diablo lo lleva a la ciudad santa, lo pone en el alero del templo y le dice: «Si eres Hijo de Dios, tírate abajo, porque está escrito: "Encargaré a los ángeles que cuiden de ti, y te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece con las piedras".» Jesús le dijo: «También está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios".» Después el diablo lo lleva a una montaña altísima y, mostrándole los reinos del mundo y su gloria, le dijo: «Todo esto te daré, si te postras y me adoras.» Entonces le dijo Jesús: «Vete, Satanás, porque está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él sólo darás culto".» Entonces lo dejó el diablo, y se acercaron los ángeles y le servían.

COMENTARI

Les temptacions de Jesús

Subratllem els trets de la redacció de Mateu. Primer, posa un accent en el dejuni de Jesús. No només quaranta dies sinó també quaranta nits. Com Moisès en l'Horeb (*Ex 34,28; Dt 9,9-18*), o també com la tornada del camí d'Elies (*1Re 19,2-8*). Tanmateix, a Mateu no s'esmenta la proximitat de Déu (com amb Moisès), ni tampoc l'assistència miraculosa que rep Elies (pa i aigua pel camí). Després del dejuni, Jesús té gana. Aquí apareix el temptador (literalment, el que vol apartar del camí): «ja que ets el fill de Déu». La temptació és més subtil del que sembla: «ja que tens aquest poder...» La resposta de Jesús no solament remarca que «l'ho-

me no viu només de pa» (com en Lluc), sinó que, seguint la cita del Deuteronomi, afegeix: «de tota paraula que surt de la boca de Déu», de fer la voluntat de Déu que és la justícia, el nucli de la seva vida.

La segona temptació de Jesús en Mateu és al temple de Jerusalem. La temptació sembla anticipar l'escena de Getsemaní. També aquí Jesús diu clarament que el camí de la passió no s'ha de bandejar cridant les legions d'àngels del seu Pare (*Mt 26,53*). Però també ens avancem a l'escena del calvari: «si ets el fill de Déu, baixa de la creu» (*Mt 27,40*). Les temptacions no són puntuals, acompanyen Jesús tota la vida (cf. *He 2,18; 4,15*). El que dona la clau de la resposta de Jesús és també aquí un text del Deuteronomi:

«no temptaràs el Senyor, el teu Déu». Estem en línia amb la voluntat de Déu.

La tercera temptació, dalt d'una muntanya, a la vista de tots els reialmes de la terra, és la més grollera: posar-se al servei de Satanàs per dominar el món. Jesús respon amb un text molt proper al *Xemà*, la gran pregària jueva d'aleshores i d'ara: «Escolta, Israel, el Senyor, el teu Déu és un Déu únic...» (*Dt 6,4*). Les temptacions són adreçades a Jesús com a «fill de Déu». Jesús és Messies en tant que és el Fill de Déu. I cal notar el to positiu de les respostes de Jesús: «està escrit». En contrast amb el vell Israel, Jesús ha vençut les temptacions del desert.

Oriol Tuñí, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 9, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral amb el ritu d'elecció dels catècúmens i inscripció del seu nom.

A les 18 h. Presideix l'acte de clausura de la Setmana de la Família, a la sala capitular de la Catedral.

A les 20 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia en la cloenda de la Setmana de la Família a la Catedral.

Del dimarts dia 11 al divendres dia 14. Participa en l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola, a Madrid.

Dissabte dia 15, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral en el centenari del Centre Aragonès de Terrassa.

A les 21.15 h. Presideix la Vetlla de Pregària per les Vocacions al Seminari Diocesà de Sant Joan Baptista (a Valldoreix).

Diumenge dia 16, a les 10.30 h. Celebra l'Eucaristia als estudis de TVE amb motiu del Dia del Seminari.

NOTÍCIES

Escola de Pregària per a Joves. El divendres dia 14 de febrer, a les 20.30 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, acompanyat de Mons. Salvador Cristau, va presidir l'Escola de Pregària per a Joves a la Catedral. Simultàniament es van fer sessions de l'Escola de Pregària per a Joves a les parròquies de Sant Fel·liu de Sabadell, Sant Esteve de Granollers i Sant Pere d'Octavià (a Sant Cugat del Vallès).

IX Jornada diocesana de Pastoral de la Salut. El dissabte dia 15 de febrer, al Centre parroquial Sant Vicenç de Sabadell, va tenir lloc la IX Jornada Diocesana de Pastoral de la Salut. Presidí l'acte Mons.

Salvador Cristau, bisbe auxiliar, acompanyat del Dr. Josep Masegú, delegat episcopal. Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona va parlar de la seva experiència personal de la malaltia viscuda des de la fe. També varen aportar el seu testimoni tres persones més. Hi assistiren més de 200 persones.

Càritas som tots. Amb aquest títol el Sr. Salvador Obiols, director general de Càritas, va pronunciar una conferència el dissabte dia 15 de febrer a la sala capitular de la Catedral dintre del cicle organitzat pel Grup Avant de la Federació de Cristians a Terrassa.

Visita Pastoral a Santa Maria de Barberà. El diumenge dia 16 de febrer, Mons. Saiz Meneses va celebrar la Missa Estacional a la parròquia de Santa Maria de Barberà en l'inici de la Visita Pastoral a aquella parròquia. Concelebrà amb el Sr. Bisbe Mn. Josep Jordi, rector.

Visita Pastoral a la parròquia de Sant Jordi de Sabadell. El diumenge dia 16 de febrer, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va celebrar l'Eucaristia a la parròquia de Sant Jordi (la Romànica) en l'inici de la Visita Pastoral. Va concelebrar Mn. Josep Jordi, rector.

AGENDA

Jornada de portes obertes al Seminari. Dissabte vinent dia 15 de març, de 10 a 13 h i de 17 a 19 h. S'hi conviden grups de fidels de tota la diòcesi. A les 20 h: Visita al Seminari per a joves.

Vetlla de pregària per les vocacions. Dissabte dia 15, a les 21.15 h, al Seminari Diocesà de Sant Joan Baptista

(Valldoreix). Presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa.

Conferència. «Al cap d'un any del papa Francesc» a càrrec del P. Josep M. Benítez Riera SJ, professor emèrit d'Història de l'Església de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma. El dissabte dia 15 de març a la sala capitular de la Catedral dintre del cicle organitzat pel Grup Avant de la Federació de Cristians a Terrassa.

Matí de recés. Organitzat per la Delegació Episcopal d'Apostolat Seglar. Per a joves i adults membres de moviments i associacions. Celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. Meditació a càrrec del Sr. Bisbe: «Espiritualitat de comunió i l'associacionisme». Diumenge dia 16 de març, de 10 a 13 h. Lloc: Monestir de Sant Domènec Sant Cugat del Vallès.

Recessos. Dissabte dia 15 de març, de les 11 a les 18 h: *Recés per a senyores.* Diumenge dia 16 de març, de les 10 a les 14 h: *Recés per a homes,* dirigit pel P. Hernán Pereda, cpr. Lloc: Casa Mare de Déu de Montserrat a Caldes de Montbui. Tel. 938 654 496.

EN LA PAU DE CRIST

Mons. Pere Tena Garriga, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona. Nascut l'any 1928, estudià al Seminari de Barcelona i a la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma. Ordenat de prevere (1951), orientà la seva dedicació a la Litúrgia, essent una autoritat reconeguda mundialment en aquest camp. Junt amb altres companys fundà el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i la revista *Phase*, àmpliament difosa per Espanya i Amèrica Llatina, donant a conèixer la reforma litúrgica. L'any 1986 inicià l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona. Des de 1987 fins a 1993 fou subsecretari de la Congregació per al Culte i la Disciplina dels Sagraments, a la Cúria Romana. L'any 1993 el papa Joan Pau II, el nomenà bisbe titular de Cerenza i auxiliar de l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Ricard M. Carles. Mons. Pere Tena morí a Barcelona el dia 10 de febrer. Les exèquies, presidides pel Sr. Cardenal-Arquebisbe Mons. Lluís Martínez Sistach, es van celebrar el dia 11 de febrer a la Catedral de Barcelona on rebé sepultura.

REMAD MAR ADENTRO

El Proyecto Raquel en Terrassa

Hoy quiero hablaros del Proyecto Raquel. Dicho proyecto surgió en los Estados Unidos hace más de veinte años y actualmente está implantado en la mayoría de las diócesis americanas, así como en otros países de los cinco continentes. En España se encuentra en más de veinte ciudades. Se trata de un proyecto de acompañamiento a las personas que han abortado. Para más información, basta con entrar en www.proyecto-raquel.com.

Este proyecto también se ha iniciado recientemente en nuestra diócesis de Terrassa. La propuesta fue acogida en seguida como la primera iniciativa pública del entonces naciente Centro de Orientación Familiar (COF) de Terrassa. A la charla informativa en enero del año pasado acudieron unas veinte personas. La dieron María José Mansilla y el Padre Jesús Cavaría, miembros del COF de Valladolid y promotores del Proyecto Raquel en España. Ambos fueron una sorpresa para todos por su autenticidad, su entusiasmo, su pasión por la verdad. Cuando se hizo el curso de diez horas, las personas eran ya 30.

En el mencionado curso no se daba la fe por su propuesta, sino que se iba al fondo de lo que signifi-

ca la gracia, el perdón, la misericordia; en definitiva —como quiere el papa Francisco— se trataba de explicar qué es la Iglesia y quién es Jesús, el que nos salva, abrazándonos de uno en uno.

Los 120.000 abortos que se realizan en España cada año son 120.000 dramas escondidos y censurados por una cierta «cultura de la muerte» dominante. El papa Francisco, en su discurso a los representantes del Cuerpo Diplomático acreditado ante la Santa Sede, a los que recibió en audiencia el pasado lunes día 13 de enero, hablando de lo que él llama «la cultura del desecho», dijo lo que sigue: «Por desgracia, objeto de desecho no son sólo el alimento o los bienes superfluos, sino a menudo los mismos seres humanos que se ven «desechados» como si fueran «cosas no necesarias». Por ejemplo, causa horror el mero hecho de pensar en los niños que no podrán ver nunca la luz, víctimas del aborto.»

¿Cómo actúa el Proyecto Raquel? Diría que es una terapia cristiana para quienes tienen en su conciencia el peso de haber practicado un aborto voluntario. Combina una pedagogía profundamente humana y propone una apertura al perdón y a la

gracia de Dios que es lo único capaz de sanarnos de nuestras faltas y de nuestras heridas espirituales.

He tenido ocasión de asistir a la inauguración de este proyecto y me he sentido muy agradecido a todas las personas que aportan su colaboración, muchas de ellas como voluntarios. Ya está también disponible un teléfono atendido por voluntarios, es el 647 883 997.

«En los cursos cada vez hay más hombres —ha declarado la presidenta del Proyecto Raquel—. Con ellos hacemos un proceso semejante al de las mujeres, pero adaptado a su psicología, porque ellos también se sienten culpables». Esta iniciativa ayuda a mujeres y a hombres afectados por el síndrome post aborto, para que asuman lo que ha ocurrido y puedan perdonarse tanto a sí mismos como a quienes participaron en él, para que pasen el duelo por el niño que perdieron y vuelvan a encontrar la paz interior.

Mi sincera gratitud y mi palabra de ánimo a todas las personas que dan vida al Proyecto Raquel de nuestra diócesis.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa